

Publicerad 2006-11-10 21:41 av Katastroferna

En eld i tomheten

Det värmer

Det smeker

när, tillsammans, vi leker

En mjukhet

och rörelse

som slickar på min arm

Åh vad jag älskar elden

den gör mig så varm

Vi är tillsammas

tillsammans blir vi ett

Den lyder min minsta vink

formar sig så lätt

I ett ljud av kärlek

en värme så stark

rör sig elden

i min mentala ödemark

Men kom ej för nära

stanna inte till

då biter den dig och håller kvar

tills du är utbränd och still

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Katastroferna med Poeter.se id #7435 innehar upphovsrätten